

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1655

§. 147. Iesus autem stetit ante Præsidem. v. 11.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45515

sumptum peccatoribus, præberet, sed peregrinis mortuis requiem, ut intelligamus Christi Passionem, non in solis viventibus habere vim, & ad eos pertinere solos; sed & ad mortuos, quod convenienter scripturis semper creditur & credit Ecclesia Catholica, dum sacrificium Christi, non solum pro viventibus, sed & defunctis, obstrepentibus licet Pseudo-Evangelicis, quotidie in orbe terrarum immolare non cessat.

Domine Jesu Christe, qui voluisti ut pretio sanguinis tui ager ille totius mundi, & siguli sempiterni emeretur in sepulturam & requiem peregrinorum: peregrinus à te sum ego miser & imbecillus, longè à virtutibus & mandatis tuis evagatus, cupio redire ad te: concede ergo gratiam mihi peregrino & misero, ut ita in hoc agro mundi vivam peregrinus, ut aliquando inveniam absoluta peregrinatione mea requiem sempiternam. Amen.

§. 147. *Iesus autem stetit ante Præsidentem. v. 11.*

Absoluto tragico interludio de Iudâ proditore, redit Evangelista ad Christi Passionem virtutes & merita, & dicit, *quod steterit Iesus ante Præsidentem.* Ecce homo, ecce Salvator tuus, legifer tuus, Deus tuus quomodo humiliat se, ut coram creatura sua Creator, Dominus coram servo, Deus coram homine stet humiliatus, agnoscens in homine creatura sua potestatem, & prælaturam Judicis, uti reus se habet Dominus coram servo, imo sedente servo stat Dominus, submissis oculis expectans vel sententiam vel interrogaciones servi. ô inversum ordinem! sed vide hic, ô superbū animal, homo. Vide, an tu coram Deo tuo te ita humilies? an non subinde ex mera ignavia se deas coram Deo tuo in Eucharistia? An & coram minore te sedente stares adeò humilis? Non credo. Veruntamen ea est humilitas & virtus Christi.

Pudeat me, Domine, quod ita superbus sim, ut tibi similia necdum facere possim aut velim, te duce & præcedente. Velim, ô, velim Domine humiliare me in omnibus propter te: & à me discedat omnis phantasia superbiæ, ut semper humilis toto corde & puro affectu tibi sincere serviam & placeam. Ita me Deus adjuvet & amet.

§. 148. *Et interrogavit eum præses. v. 11.*

Præses facit officium boni Iudicis saltem politicè, quia accusatum interrogat de reatu suo, ut possit secundum allegata & probata iuste iudicare, ne ab ipsis Iudæis apud Cæsarem accusari posset, de negata vel male administrata iustitia. Utinam omnes Iudices sic facerent, nec tam cito ad verba adversariorum, vel amicorum suorum sententiam ferrent, donec bene examinata causa, vel ipsis reis confitentibus veritas pateret.

M 2

ô Jesu